

Мир Божији, Христос се роди!

Овај поздрав, драга браћо и сестре, ових дана и увек када слаavimo божићне празнике и до светог Богојављења, уноси радост у срца наша. Да да Бог да разбукти веру нашу, да је оснажи да нас укрепи, да верујемо као што је веровао свети апостол, првомученик и архиђакон Стефан. Имао је живу веру у живог Бога, и пун беше премудрости Духа Светога, и пун вере у Господа Исуса Христа и силе. Да! Искрена, топла вера у Господа Исуса Христа даје нам силу, благодатну силу да живимо овде, да испуњавамо свете заповести Божије, и да живимо по светој вољи Божијој, и да уз Божију помоћ и благодатно одбацимо од себе сваку прљавштину тела и духа, и да уз помоћ Господа победимо и ми своје грехе, одбацимо сваку прљавштину, да се испунимо благодатно Духа Светога, премудрости Божије и силе Божије као свети архиђакон Стефан који је заштитник ове свете обитељи и овога светог храма. Свети владика Николај кроз ову песму нас позива: *"Оставимо, манимо се брига и осталих јада, хајте браћа драга да слаavimo мученика млада. Он јединац беше у матере своје, заволели Христа беху оба двоје. Архиђакон беше по свештеном чину, пун љубави према Божијем Сину."*

Ово све говори о њему, и ово што сам рекао све говори о њему. Пун љубави према Божијем Сину, са силном вером у Господа Исуса Христа чуда је чинио као и остали светитељи. И ако се на кога могу односити ове речи Светога Писма: *"Вером свети победише царства, затворише уста лавовима, угасише силу огњену, непријатељске војске нагнаше у бекство."*, ако се на кога може односити, на све светитеље се односи а посебно на светог архиђакона, првомученика и апостола Стефана.

Наиме, у првој оној заједници, првој хришћанској комуни и у јерусалимској цркви, која се умножаваше свакога дана, долазио је народ за празник, за велике празнике у Јерусалим, народ са свих страна, народ се јеврејски окупљао. Нису били они сви

хришћани, а окупљали су се ту да по Мојсијевом закону прославе старозаветне празнике, а било је и хришћана, међу њима и овај архиђакон Стефан, кога свети апостоли изабраше са још шесторицом, њих седморицу, изабраше их свети апостоли као људе пуне премудрости и Духа Светога, вере и силе, и положише руке свете свети апостоли на њих и рукоположише их за ђаконе. Најстарији међу овим ђаконима беше свети Стефан па је зато и назван архиђакон. Још га је Бог удостојио да се назове и првомучеником. Први је мученик за Господа Исуса Христа у Цркви Божијој пострадао. Он је узвеличан, ми га славимо. Зашто га славимо? Зато што га је Бог прославио и узвеличао толико, ми се само придружујемо томе и хоћемо да постигнемо оно, да га прославимо онолико колико га је Бог прославио и све му ове благодатне даре даровао. И када је проповедао о Господу Христу и благовестио, народ се тамо усколебао и дошло је до неке распре у народу. Пошто су о Господу Исусу Христу говорили свети апостоли и свети архиђакон Стефан, а неки су у народу говорили да је Господ Исус само пророк, неки су говорили да је варалица, а неки су тврдили, што је истина, да је Син Божији. И кад се народ тако усколебао, он се, каже, попе на једну узвишицу и обрати се оном народу: *"Људи, браћо! Што се толико љутите, што се толико гневите, што толико вичете?! Благо ономе који поверује у Господа Исуса Христа, јер каже: Он сави небеса и сиђе, и роди се Пресвете и Пречисте Деве и грехе наше узе на себе, и узе немоћи наше и болести наше понесе. Исцелјиваше болне, изгоњаше зле духове, Он и овде дође да спасе људе од греха."* А они онда се ускомешаше, ту су били и фарисеји и садукееји, подељени на неке странке, на неке тамо јереси. Разне странке су биле, разна мишљења су била. Свети апостол Стефан рече да се цео Јерусалим поделио на неке странке, партије. Све се било ускомешало и онда они скочише и почеше да вичу да он хули на Мојсија и на Бога. И онда дојавише у главну синагогу јеврејску пошто су биле и остале мање, у архисинагогу дојавише да

постоји неки човек овамо који проповеда неког Исуса Христа и да хули на свето место и закон. И онда га ухватише и одведоше у синедрион и тамо он стаде међу оне који су шкргутали зубима, који су пламтели гњевом на њега. Првосвештеници, законици, књижевници, и фарисеји, пламтели су гневом и мржњом на њега, и онда су шкргутали зубима на њега, а он се, каже, пун благодати Духа Светога, испуњен Духом Светим, ништа се он није уплашио, и онда им је рекао да они хуле, противе се Духу Светом: "Како ваши оци тако и ви." Да се противе Духу Светом и да неће да верују у Господа Исуса Христа. Они кад чуше да он говори о Господу Исусу Христу, затискиваше од мржње према Господу и према светом апостолу Стефану, према тим речима. Затискиваше уши своје и повикаше да он хули на Бога и на закон и на свето место. И он ту одржа једну проповед, а кад погледаше на лице његово, лице његово беше Духом Светим просветљено, светло као лице анђела.

Такав је био првомученик и архиђакон Стефан чији је данас празник.

Овај трећи дан празника Божића, празнујемо њега, празнује га овај храм, празнује га ова братија на челу са оцем, протосинђелом Агапитом. Празнују га и многи хришћани, празнују га и ктитори ове светиње, овог манастира овде. Зато свима честитамо славу, честитамо празник и желимо да се благодатно огањ вере разгори у срцима нашим. Ако Бог да, да достигнемо у ревност светог апостола, архиђакона и првомученика Стефана. Да и ми ревнујемо за истину Божију, за правду Божију, као што је он ревновао, да верујемо у Господа Исуса Христа као што је он веровао, и нико нам ништа неће моћи. Нико, никога се нећемо ни плашити. И ко стекне страха Божијега, сви остали страхови одступају од њега. Тако желим свима вама, свима нама, да се благодатно препородимо, да Дух Свети испуни срца наша и ревност према Господу Исусу Христу, према светињи и да се никога не бојимо. И ако Бог да, да и овде

и тамо у будућем веку славимо једнога Бога у три лица, Пресвету Тројицу, Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин. Бог вас благословио и свако добро даровао.